

อนุสาร

ดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 30 ฉบับที่ 309 มีนาคม 2547

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- นโยบายการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์
- นโยบายการพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทย
- การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญา ในระบบการศึกษาทางไกล ทางอินเทอร์เน็ต
- สรุปลงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
- การดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน

อนุสาร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 30 ฉบับที่ 309 มีนาคม 2547

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

- นโยบายการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคน
ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสนองต่อความต้องการพัฒนาประเทศ
ด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ 3
- นโยบายการพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทย 8
- การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญา
ในระบบการศึกษาทางไกล ทางอินเทอร์เน็ต 10
- สรุปการลอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 15
- การดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน 18

ที่ปรึกษา

ศ.วรงค์ จันทรรคน
นายสุชาติ เมืองแก้ว
นางสาวจิรณี ดันดีรัตน์วงศ์
นายพลสิทธิ์ โพธิ์ศรีทอง
นายสุเมธ แย้มพูน
นางเน่งน้อย พัวพัฒน์กุล

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์
นางพรรณา พูนพิน
นางปราณี ชื่นอารมย์
นายเจษฎา วณิชชากร

บรรณาธิการ

นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

ภาพ

นายจรัส เล็กเกาะหวด
นายพรชัย สิทธิบัณฑิต

ผู้โฆษณา

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

ศิลปกรรม

นายบุญคง สีเสน
นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
โทร. 0-2354-5500-19
โทรสาร. 0-2354-5524-26
www.mu.go.th E-mail : info@mu.go.th

เผยแพร่

นายวิรัตน์ มานะมุติ
นายสุช รอดอยู่

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด อาร์ตโปรดักส์
50 ซ.เพ็ญและเพื่อน ถ.ประชาสงเคราะห์ ดินแดง กรุงเทพฯ

โทร. 0-2247-2560-1

นโยบายและการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคน ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศ ด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์

สืบเนื่องจากการประชุมสัมมนา "นายกรัฐมนตรีนโยบายคณบดีและหัวหน้าภาควิชา" เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2546 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้นโยบายในการพัฒนาระบบอุดมศึกษา ว่าการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการผลิตกำลังคนของประเทศต้องพิจารณาจากความต้องการกำลังคนของตลาดเป็นตัวกำหนด (Demand Strategy) และให้ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตโดยการปรับปรุงจากเดิมที่มีการผลิตจำนวนมากตามความสามารถในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา (Mass Production) เปลี่ยนเป็นการผลิตตามความต้องการของผู้ใช้ (Mass Customization) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือสังคม และเน้นความเชื่อมโยงกับชุมชนและสังคม รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาที่มุ่งให้บัณฑิตมีความรู้ในศาสตร์หลาย ๆ ศาสตร์ (Multidisciplinary) มีการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center)

จากแนวนโยบายดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงจัดให้มีการประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้ใช้บัณฑิตและผู้ผลิตบัณฑิตในแต่ละกลุ่มสาขา เพื่อให้สถาบันการศึกษาในฐานะฝ่ายผู้ผลิตได้มีการผลิตบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้ และสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศ และหากประเทศมีกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการเกษตร ทั้งปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก็จะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การสัมมนานี้ก็เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาซึ่งประกอบด้วยฝ่ายผู้ใช้และฝ่ายผู้ผลิตได้รับทราบนโยบายและแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ เพื่อระดมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนรวมทั้งการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ สนองตอบต่อการพัฒนาประเทศ และนำผลจากการประชุมสัมมนาไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำข้อกำหนดการศึกษา (TOR) สำหรับการศึกษาวิจัย ความต้องการกำลังคน และแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคน ตลอดจนในสถาบันอุดมศึกษานำผลสรุปจากการประชุมไปปรับปรุงหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และเตรียมจัดทำแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สนองตอบต่อการพัฒนาประเทศ

ผลผลิตของโครงการ

- แนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สุดอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์
- ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
- ข้อมูลประกอบในการจัดทำข้อกำหนดการศึกษา (TOR) เพื่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการพัฒนากำลังคนของประเทศทั้ง 3 ด้าน

รูปแบบการสัมมนา

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาใช้ในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติและจำนวนตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต จึงได้กำหนดรูปแบบการสัมมนา ดังนี้

- การนำเสนอแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้ง 3 ด้านที่สุดอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
 - การนำเสนอสถานภาพหลักสูตรในภาพรวม เพื่อให้ฝ่ายผู้ใช้อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะกับหลักสูตรต่าง ๆ
 - การประชุมกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นในการขอเสนอแนะ อภิปราย เกี่ยวกับความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ตอบสนองต่อผู้ใช้บัณฑิต
 - การนำเสนอผลการประชุมกลุ่มย่อยและการอภิปรายทั่วไป
- ผู้เข้าร่วมสัมมนาในแต่ละครั้งประกอบไปด้วย ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี คณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการใช้บัณฑิตเป็นจำนวนกว่า 500 คน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทั้งจากสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนได้รับทราบแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สุดอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตลอดจนได้รับทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนและคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการผู้ใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสามารถนำผลการประชุมสัมมนาไปจัดทำข้อกำหนดการศึกษา (TOR) เพื่อทำการศึกษาวิจัยความต้องการกำลังคนและแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคน ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสถาบันอุดมศึกษาสามารถนำผลการประชุมสัมมนาไปปรับปรุงหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและการพัฒนากำลังคน ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านการเกษตร

1. การปฏิรูปการศึกษา ทำให้เกิดองค์การหลักด้านการศึกษา 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการศึกษา ระดับพื้นฐาน กลุ่มการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มการศึกษาระดับอุดมศึกษา การวางแผนการผลิตกำลังคนจึงต้องเชื่อมโยงทั้ง 3 กลุ่ม หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นสามารถต่อยอดซึ่งกันและกันได้ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาต้องเปิดกว้างและเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการให้กับโรงเรียนระดับพื้นฐานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางวิชาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอื่น ๆ
2. ทิศทางการปฏิรูปการศึกษา อาศัยแนวทางตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 เป็นแม่บทในการดำเนินงาน โดยจะปฏิรูปใน 5 ด้าน (ปรัชญาปฏิบัติการศึกษา) และเน้นการจัดการศึกษาและการเรียนรู้สู่อาชีพ ตามมาตรา 23 โดยใช้อาชีพเป็นตัวตั้ง เน้นปัจจัยพื้นฐาน
3. แนวทางในการผลิตกำลังคน สนับสนุนให้แต่ละจังหวัดจัดทำแผนการศึกษาและแผนการการผลิตกำลังคนของจังหวัดโดยมียุทธศาสตร์ของตนเองเพื่อให้สอดคล้องกับท้องถิ่น ซึ่งได้มอบให้สภากาการศึกษาเข้าไปดำเนินการแล้ว นอกจากนี้ได้มอบให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถ 10 ด้านของผู้เรียนระดับพื้นฐานการศึกษา และจัดกลุ่มตามระดับความสามารถ เพื่อให้สามารถวางแผนการศึกษารองรับได้อย่างชัดเจน
4. ในการจัดการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้ามาช่วยในทุกระดับการศึกษาและการพัฒนาต่อ ยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย
5. การผลิตกำลังคนด้านการเกษตร ควรมีทั้งบุคลากรสายวิจัยและสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ที่สามารถดูแลแต่ละขั้นตอนที่สำคัญนับตั้งแต่สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตจนถึงสาขาวิชาที่เกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร รวมทั้งต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่ออาชีพ เช่น ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาหาร นอกจากนี้ยังต้องสามารถคิดค้น วิจัยและพัฒนาเพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพและสามารถแข่งขันได้

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนากำลังคน ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านวิทยาศาสตร์

1. การวางแผนการผลิตกำลังคนงานที่ต้องให้ความสำคัญและดำเนินการเป็นลำดับแรกคือ การประสานและเชื่อมโยงการจัดการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ชั้นพื้นฐาน ชั้นอาชีวศึกษา และชั้นอุดมศึกษา เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นการเตรียมกำลังคนตั้งแต่ระดับพื้นฐานให้พร้อมในการส่งต่อไปยังการศึกษาในขั้นต่อไป และเมื่อกำลังคนเหล่านั้นออกจากระบบการศึกษาแล้ว จะเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาประเทศต่อไป
2. ขณะนี้ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งธุรกิจภายในประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ ดังนั้นจึงต้องดูว่าอาชีพอะไรบ้างที่จะมารองรับการดำเนินธุรกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และจัดการศึกษาให้สนองตอบต่อความต้องการนั้น ทั้งในด้านธุรกิจการค้า การบริการ รวมทั้งต้องให้ความสำคัญในเรื่องจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพด้วย
3. ในอนาคตประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องใช้กำลังคนที่มีคุณภาพอีกมาก ดังนั้นจึงควรประมวลและพิจารณาในภาพรวมของทั้งประเทศว่ามหาวิทยาลัย/สถาบันมีการเปิดสอนหลักวิชาใด และมีจำนวนนักศึกษาเท่าไร รวมทั้งต้องร่วมมือกันในเรื่องของการจัดหลักสูตรที่คนเรียนแล้วจะไม่ตกงาน โดยสถาบันศึกษาคควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา คือ บัณฑิตจบแล้วต้องมีงานทำ และต้องเป็นงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องตั้งเป้าหมายในการเรียน คือ เรียนเพื่อรู้รู้เพื่อมีงานทำและนำไปใช้ประโยชน์
4. ควรให้การสนับสนุนการผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานให้มาก เนื่องจากปัจจุบันเรามีอาจารย์ด้านนี้อยู่น้อย โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์ที่เป็น Pure Science ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป เช่น Life Science, Nano Technolgy, Bio Technolgy ดังนั้น จึงต้องมีการเตรียมครูและนักเรียนให้พร้อม
5. การทำวิจัยและพัฒนาควรมีแนวทางในการส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงและต้องมีความต่อเนื่อง
6. การแนะแนวในโรงเรียนไม่ใช่แนะแนวเฉพาะเรื่องการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นการแนะแนวในเรื่องอาชีพควบคู่ไปด้วย

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและการพัฒนากำลังคน ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านวิศวกรรมศาสตร์

1. นโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้กำหนดเป้าหมายและวางแผนการผลิตกำลังคนของประเทศ โดยให้พิจารณาจากความต้องการของตลาดเป็นตัวกำหนดแล้วจึงปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิต จากเดิมที่ผลิตตามความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาเปลี่ยนเป็นผลิตตามความต้องการของผู้ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสังคม

2. การรับนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป ขอให้ มหาวิทยาลัยและสถาบันแต่ละแห่งให้ข้อมูลแก่นักเรียนชั้น ม.6 และ ปวช. ว่าจะรับนักศึกษาในแต่ละสาขาได้เท่าไร และภาพรวมของประเทศจะผลิตบัณฑิตสาขานั้น ๆ ปีละกี่คน และเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานในภาครัฐเอกชนมากน้อยเพียงไร ซึ่งจะทำให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถวางแผนในการศึกษาได้ว่า จะเข้าเรียนระดับ มหาวิทยาลัยและสถาบัน ในสาขาใด หรือจะเข้าศึกษาต่อทางสายอาชีพศึกษา

3. ในการพัฒนาหลักสูตร ควรให้ผู้ประกอบการและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรด้วยคือต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำงานในสถานประกอบการ โดยคิดหน่วยกิตให้และมีรายได้จากการทำงานด้วย

4. สำหรับด้านการวิจัยและพัฒนานั้น ควรมีการร่วมมือกับภาคเอกชนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการดำเนินงานโครงการสนับสนุนการวิจัยร่วมภาครัฐและเอกชนในเชิงพาณิชย์ โดยภาครัฐและภาคเอกชนจะร่วมสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ 70 และร้อยละ 30 ตามลำดับ ในการพัฒนาเทคโนโลยีซึ่งขณะนี้ ดำเนินการอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมนำร่อง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มอาหารและยา และกลุ่มโรงแรมและการท่องเที่ยว

ในการศึกษาความต้องการกำลังคนจำเป็นต้องมีการผลิตกำลังกันทั้งภาครัฐและเอกชน สถานประกอบการ บริษัทต่าง ๆ ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะมีบทบาทในการประมวลความต้องการและจัดทำเป็นนโยบายและแผนการผลิต รวมทั้งประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถและการแก้ไขปัญหาของประเทศ

นโยบายในการพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทย

าพณา พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้มอบ นโยบายในการพัฒนา ระบบอุดมศึกษา แก่คณบดีหัวหน้าภาควิชา และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา สรุป ได้ดังนี้

1) การปฏิรูปการศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การ จัดการอุดมศึกษาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนกรอบกระบวนทัศน์ใหม่ (Paradigm Shift) สถาบัน อุดมศึกษาจะต้องผลิตบัณฑิตตามความต้องการของตลาดหรือผู้เรียน (Demand Side) และมุ่ง สร้างประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเป็นสำคัญ

2) แนวทางสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 การบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัย ควรมีลักษณะดังนี้

- ความยืดหยุ่น (Flexible) และคล่องตัว ไม่ควรมีเส้นแบ่งเขตแดน (Border Line) ระหว่างภาควิชาหรือคณะ ในลักษณะที่ต่างคนต่างอยู่ แต่ควรสนับสนุนให้มีความร่วมมือทางวิชาการ

- ควรมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ควรส่งเสริมให้บุคลากรในมหาวิทยาลัย/ สถาบันมีความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของสถาบันร่วมกัน (Sense of Ownership) ควรส่งเสริมการ สร้างระบบเครือข่ายความรู้และการใช้ทรัพยากร (Share Resource) ทุกประเภทร่วมกันในระหว่าง ภาควิชา คณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย และนอกมหาวิทยาลัย โดยมุ่งพัฒนาที่ Software และตัวอาจารย์ แทนการลงทุนด้าน Hardware

2.2 การบริหารระบบห้องสมุด ควรพัฒนาให้ห้องสมุดมีความน่าสนใจ เป็นห้องสมุด ที่มีชีวิต (Living Library) ที่จัดหาหนังสือที่ทันสมัยอยู่เสมอ และจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รองรับเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการเรียนรู้ เช่น E-Book, E-Library เพื่อจูงใจให้นักศึกษาสนใจที่จะ เข้าห้องสมุดและใช้ประโยชน์จากห้องสมุดอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันอาจารย์จำเป็นต้องพัฒนาและ เพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

2.3 การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งความรู้ที่มาจากผลการวิจัยของอาจารย์และ นักวิจัยในมหาวิทยาลัย เพื่อเตรียมสังคมไทยสู่การเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge Based Society) โดย

- ต้องมุ่งให้ความสำคัญต่อระเบียบวิธีวิจัย มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ๆ และถูกต้องแก่สังคม และมีการแสวงหาคำตอบที่เป็นวิทยาศาสตร์โดยใช้เครื่องมือวัดที่ถูกต้อง (Validity) และน่าเชื่อถือ (Reliability)

● การสร้างระบบการจูงใจ (Incentive) ให้กับนักวิจัยทั้งด้านความก้าวหน้าในวิชาชีพ (Career Path) และด้านการเงิน ได้แก่ การจัดสรรทุนสนับสนุนการทำวิจัย และผลตอบแทนจากลิขสิทธิ์ผลงานวิจัย

2.4) การกำหนดเป้าหมายและวางแผนการผลิตกำลังคนของประเทศ ควรพิจารณาจากความต้องการกำลังคนของตลาดเป็นตัวกำหนด (Demand Strategy) โดยมอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และวางแผนความต้องการกำลังคนของประเทศโดยประสานกับทบวงมหาวิทยาลัย สำหรับในระดับสถาบันอุดมศึกษาต้องมีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนแผนการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับเป้าหมายความต้องการกำลังคนของประเทศได้ตลอดเวลา

2.5) การปรับปรุงคุณภาพในการผลิตบัณฑิต ควรปรับปรุงจากเดิมที่มีการผลิตจำนวนมากตามความสามารถในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา (Mass Production) เปลี่ยนเป็น การผลิตตามความต้องการของตลาดของผู้ใช้ (Mass Customization) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือสังคม และเน้นความเชื่อมโยงกับชุมชนและสังคม รวมถึงการพิจารณาระบบการรับเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษา (Admission) ให้มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเอื้อต่อนักศึกษาได้เรียนในวิชาหรือหลักสูตรที่ตนชอบหรือต้องการเรียนให้มากที่สุด และเกิดจิตวิญญาณในการเรียนรู้ มีความใฝ่รู้ และใฝ่เรียน

2.6) การพัฒนาการศึกษาที่มุ่งให้บัณฑิตมีความรู้ในศาสตร์หลายๆ ศาสตร์ (Multidisciplinary) มีการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centre) เน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนความคิด ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อก่อให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ๆ จากองค์ความรู้พื้นฐาน เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge Based Society) รวมทั้งเน้นเนื้อหาของหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความรู้และความสามารถบูรณาการและการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิตต่อไปได้

ทั้งนี้ ควรลดความเป็นระบบราชการ (Debureaucratization) โดยผ่อนคลายกฎหรือระเบียบที่อุปสรรคในการเรียนรู้ และความสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนหน่วยกิต การเทียบโอนความรู้ ควรสร้างวัฒนธรรมและทัศนคติใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาที่สนับสนุนให้สามารถแสดงความคิดเห็นทางวิชาการได้อย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา รวมถึงการที่ครูอาจารย์ควรให้การเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์ เสมือนลูกหลาน และพร้อมให้คำปรึกษา ความเข้าใจ รวมทั้งคำแนะนำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของสังคมได้

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญา ในระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต

1. หลักการและเหตุผล

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาทางอินเทอร์เน็ต สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 นั้น เพื่อขยายโอกาสให้นิสิต นักศึกษา ผู้ประกอบอาชีพประจำ และผู้สนใจใฝ่ความรู้ในระดับปริญญา ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนในระบบการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สามารถศึกษาควบคู่ไปกับการทำงาน โดยไม่ต้องเดินทางไปศึกษา ณ ที่ทำการหรือวิทยาเขตของสถาบันอุดมศึกษาและเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาของสถาบันที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการแล้วให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเปิดสอนทางอินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาคนให้ตรงตามความต้องการในการพัฒนาประเทศชาติมากขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 15 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 8 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

2. นิยามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทางไกล

"**เกณฑ์มาตรฐาน**" หมายความว่า ข้อกำหนดต่ำสุดที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดหา หรือมีไว้ เพื่อให้การจัดการศึกษาทางไกลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เท่ากับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากระบบการสอนแบบมีชั้นเรียน

"**ระบบการศึกษาทางไกล (Distance Education)**" หมายความว่า ระบบการศึกษาที่มีผู้สอนและผู้เรียนอยู่ห่างกัน มีการวางแผน เตรียมการ ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ การบริการ และการประเมินผ่านชุดการสอนทางไกลในรูปแบบสื่อประสมที่ประกอบด้วยสื่อหลักและสื่อเสริมที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อแพรภาพและเสียง หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นแกนกลาง เพื่อให้ให้นักศึกษาและผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียนและพึ่งพาผู้สอนหรือบุคคลอื่นน้อยที่สุด

มีระบบการประเมินที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะได้รับประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรที่มีศักดิ์และสิทธิ์เช่นเดียวกับประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรจากสถาบันการศึกษาแบบมีชั้นเรียน

"ระบบการศึกษาทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก (Print-Based Distance Education)" หมายความว่า ระบบการศึกษาที่มีการวางแผน เตรียมการ ผลิต นำเสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ บริการ และทำการประเมินผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบตำราการศึกษาทางไกล คู่มือการศึกษา (Study Guide) หรือแบบฝึกปฏิบัติ (Workbook) แผนกกิจกรรมการศึกษา (Course Bulletin) เอกสารชุดความรู้ (Setbook) และสารานุกรม (Encyclopedia) และมีสื่อเสริมประกอบด้วยสื่อโสตทัศน์ รายการวิทยุกระจายเสียงหรือเทปเสียงหรือซีดีเสียง รายการวิทยุโทรทัศน์ หรือเทปภาพ บทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer Assisted Instruction-CAI) อินเทอร์เน็ต (Internet) และการสอนเสริม/สัมมนาเสริมแบบมีชั้นเรียนหรือการสอนเสริมผ่านสื่อ

"ระบบการศึกษาทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-learning Based Distance Education)" หมายความว่า ระบบการศึกษาที่ทำการวางแผน เตรียมการ ผลิต นำเสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ให้บริการและทำการประเมินผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีคอมพิวเตอร์เป็นกลไกขับเคลื่อนผ่านระบบโทรคมนาคมสองทางที่ตอบสนอง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และ ผู้เรียนกับ ผู้เรียนผ่านสื่อหรือเผชิญหน้าผสมผสานกัน ทั้งตามสาย (On Cable/On Wire/On Line) และไร้สาย (Off-Cable/Off-Wire/Off Line) โดยจัดสอนทางอินเทอร์เน็ต การสอนผ่านจอภาพ และช่องทางโทรคมนาคมในรูปแบบอื่น

"ระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต (Internet-Based Distance Education)" หมายความว่า ระบบการศึกษาทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ทำการวางแผน เตรียมการ ผลิต นำเสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ให้บริการ และทำการประเมินผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์ เป็นสื่อหลัก และมีสื่อเสริมประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ ซีดีเสียงหรือเทปเสียง ซีดีภาพ หรือเทปภาพ การสอนเสริม/สัมมนาเสริมทางเครือข่าย และมีปฏิสัมพันธ์แบบมีชั้นเรียนเท่าที่จำเป็น

"ระบบการศึกษาทางไกลทางการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (On-Screen - Based Distance Education)" หมายความว่า ระบบการศึกษาทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่นำเสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ผ่านการประชุมทางไกล (Teleconferencing) การสอนผ่านดาวเทียม (Via Satellite Instruction) และโทรทัศน์ปฏิสัมพันธ์ (Interactive Television) และมีสื่อเสริมประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ ซีดีเสียงหรือเทปเสียง ซีดีภาพ หรือเทปภาพ การสอนเสริม/สัมมนาเสริมทางเครือข่าย และมี ปฏิสัมพันธ์แบบมีชั้นเรียนเท่าที่จำเป็น

"ศูนย์การศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต" หมายความว่า หน่วยงานระดับคณะ ที่มีหน้าที่ พัฒนาระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต กำกับดูแล และเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ที่ได้รับการ

รับรองจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการแบ่งส่วนงาน คณาจารย์และบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการพัฒนาการผลิต การสอน การบริการ และการประเมินวิชาหรือชุดวิชา สำหรับการเรียนการสอนทางไกลทางอินเทอร์เน็ต"

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 5 และ มาตรา 15 วรรค 2

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมายรูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

3.2 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 8 และ มาตรา 16

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติการอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง

ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ แผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการ การศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ เสนอแนะในการออกระเบียบ หลักเกณฑ์ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน

นอกจากหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่ให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ กฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย ตลอดทั้งให้มีอำนาจเสนอ แนะนำและให้ความเห็นในการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่สถานศึกษาระดับปริญญา ทั้งที่เป็นสถาน ศึกษาในสังกัดและสถานศึกษาในกำกับแก่คณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและ กรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานเลขานุการของคณะ กรรมการการอุดมศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ ตามมาตรา 11 โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา

4. การดำเนินการของคณะกรรมการพิจารณากำหนดเกณฑ์ มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบทางไกล

ได้มีการประชุมทั้งสิ้น 7 ครั้ง โดยเกณฑ์แรกที่ทำร่างแล้วเสร็จ คือ เกณฑ์มาตรฐานการ จัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการ รับรองจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และในโอกาสต่อไปคณะ กรรมการฯ จะดำเนินการยกร่างเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมการจัดการศึกษาทางไกลลักษณะอื่น ๆ ดังนี้

(1) เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลทาง อินเทอร์เน็ต สำหรับหลักสูตรใหม่ที่สถาบันอุดมศึกษาไทยจะขอเปิดดำเนินการ

- (2) เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต สำหรับสถาบันการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศที่จะจัดตั้งขึ้นในประเทศไทย
- (3) เกณฑ์มาตรฐานการจัดการการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต สำหรับสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่จะเปิดสอนร่วมกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทย
- (4) เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนโดยสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศ

สรุปการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การสอบคัดเลือกหรือที่เรียกว่า Entrance เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์(มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) จัดสอบร่วมกัน มีสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประสานงาน ต่อมาเมื่อตั้งทบวงมหาวิทยาลัยในปี 2515 จึงได้รับโอนงานสอบคัดเลือกจากสภาการศึกษาแห่งชาติมาดำเนินการสอบคัดเลือกนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นมา

ช่วงปีการศึกษา 2543 - ปัจจุบัน (2547)

วิธีการคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันพิจารณาจากผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA และ PR) ในสัดส่วนร้อยละ 10 ร่วมกับผลการสอบวัดความรู้ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอีกร้อยละ 90 มีการสอบสัมภาษณ์ และตรวจร่างกายเพื่อประกอบการพิจารณา วัตถุประสงค์ของระบบนี้มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ศึกษาตามหลักสูตรให้ครบถ้วนมากที่สุด จึงได้มีการกำหนดให้ใช้ค่าคะแนนผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เกิดจากการเรียนและสะสมต่อเนื่องมาตลอด 3 ปี (ม.4-6)

คณะ/ประเภทวิชาจะเป็นผู้กำหนดรายวิชาที่จะต้องสอบจากการพิจารณาว่ารายวิชานั้นเป็นพื้นฐานและจำเป็นในการเรียนระดับอุดมศึกษาในคณะ/ประเภทวิชานั้น ๆ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) จะจัดสอบปีละ 2 ครั้ง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม และตุลาคม ส่วนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อกำหนดยื่นใบสมัครในเดือนเมษายนของทุกปี

ปฏิทินกำหนดการสอบวัดความรู้ และการคัดเลือกฯ ประจำปีการศึกษา 2547

1. สอบวัดความรู้ ครั้งที่ 1/2547 (มีนาคม 2547)
 - วิชาหลัก 8-10 มีนาคม 2547
 - แจ้งผลการสอบ 2 เมษายน 2547
 - (โดยทางไปรษณีย์ และ Website ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)
2. การคัดเลือกฯ
 - ชายใบสมัคร 3-11 เมษายน 2547
 - รับสมัคร 8-11 เมษายน 2547
 - ประกาศผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์ 8 พฤษภาคม 2547
 - สอบสัมภาษณ์ 11-15 พฤษภาคม 2547
 - ประกาศผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา 22 พฤษภาคม 2547

ปีการศึกษา 2548 ให้ปรับเพิ่มค่าน้ำหนักการนำผลการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการคิดเลือกเพิ่มค่าเป็นร้อยละ 25 โดยให้ค่าน้ำหนักผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (Grade Point Average/GPA) ร้อยละ 25 ส่วนค่าตำแหน่งลำดับที่ (Percentile Rank/PR) ไม่มีค่าน้ำหนัก ส่วนการดำเนินการสอบวัดความรู้ หรือการสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อยังคงดำเนินการเช่นเดียวกับปีการศึกษา 2547

ปีการศึกษา 2549 ให้นักเรียนใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA) ร้อยละ 100 และผลการสอบระดับชาติ (National Test) ที่จัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (ที่กำลังอยู่ระหว่างการจัดตั้ง) นำไปยื่นสมัครที่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งโดยตรง

การเปลี่ยนแปลงของการดำเนินการจัดสอบและคัดเลือกตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2549

1. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA) สถานศึกษาแต่ละแห่งรับผิดชอบจัดทำ GPA เนื่องจากเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน
2. เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การสัมภาษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนดและดำเนินการคัดเลือกโดยตรง
3. การรับตรงและเงื่อนไขพิเศษ

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการฯ ในปีการศึกษา 2549 นักเรียนจะนำผลการเรียนและผลสอบ National Test ไปยื่นสมัครที่สถาบันอุดมศึกษาโดยตรง ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาว่าควรทดสอบคุณสมบัติของนักเรียนเพิ่มเติม ก็สามารถจัดสอบวิชาเฉพาะหรือสอบสัมภาษณ์ตามความเหมาะสมของแต่ละคณะที่จะเปิดรับได้ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิ์ที่ทำได้อยู่แล้ว

แนวทางในการดำเนินการและผลกระทบจากการปรับเปลี่ยน

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผู้ปกครองในส่วนของการเพิ่มค่าน้ำหนัก GPA จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนในห้องเรียนมากขึ้น ผู้ปกครองมีส่วนในการสนับสนุนการเรียนของบุตรหลาน ควรเอาใจใส่ดูแลให้คำปรึกษาที่ดี
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศจะได้พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบให้ดีขึ้น
3. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั่วประเทศ สามารถกำหนดคุณสมบัติ เกณฑ์คัดเลือกตลอดจนเงื่อนไขพิเศษ เพื่อให้สามารถรับนักเรียนได้ตรงตามความสามารถและความสนใจยิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทเพิ่มขึ้นในด้านการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ

4. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของตนเพื่อให้แข่งขันได้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
5. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลดภาระหน้าที่การคัดเลือกเพื่อให้นักศึกษา/สถาบันได้รับไปดำเนินการเอง
6. ผู้ใช้บัณฑิต ควรเป็นผู้ช่วยกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และตรงตามความต้องการของผู้ใช้เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน ซึ่งในการผลิตนักศึกษาแต่ละคนนั้นรัฐต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

ผลดีและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการปรับเปลี่ยนครั้งนี้

การเพิ่มค่า GPA มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือก มีผลทำให้นักเรียนใช้เวลากับการเรียนเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความตระหนักต่อความสำคัญของการเรียนในห้องเรียน เกิดแรงกระตุ้นต่อการจัดการศึกษาทั้งระบบโดยเฉพาะระบบการวัดและประเมินผลในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะพัฒนาให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการศึกษาทั้งประเทศ ในระยะยาวจะทำให้ระบบการสอบเอนทรานซ์หมดไป มหาวิทยาลัยจะรับนักศึกษาโดยพิจารณาจากคะแนน GPA และผลการสอบระดับชาติและอาจจะมีเงื่อนไขพิเศษ สำหรับบางคนวิชา ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในคณะและสาขาวิชาที่ต้องการได้มากขึ้น ประเทศสามารถจัดระเบียบการเรียนการสอนใหม่จนถึงเป้าหมายที่จะให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา ทำให้สาธารณชนมีความเชื่อมั่นต่อระบบการจัดการศึกษาของประเทศโดยรวม ก่อให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมใหม่ และทำให้เกิดการยกระดับคุณภาพผลผลิตทางการศึกษาให้สูงขึ้น เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1. ความเป็นมา

1.1 นโยบายรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ข้อ 4 ด้านการศึกษา “จัดให้มีวิทยาลัยชุมชนโดยเฉพาะในจังหวัดที่ยังขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา”

1.2 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2545 จำนวน 4 ประการ

(1) เห็นชอบให้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในปี 2545 จำนวน 10 จังหวัด และขยายการจัดตั้งในปีต่อไป

(2) ให้มีกฎหมายรองรับการดำเนินงาน จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบและจัดอัตรากำลังจากกระทรวงศึกษาธิการให้

(3) ให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ดำเนินการ ให้ยกฐานะสถานศึกษาที่มีอยู่ให้เป็นวิทยาลัยชุมชนและจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานและสถานศึกษาอื่น โดยไม่มีการก่อสร้าง

(4) ให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้อย่างต่อเนื่อง

2. การดำเนินงาน

1. กำหนดหลักการและวัตถุประสงค์โดย

ให้วิทยาลัยชุมชนเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา ซึ่งบริหารจัดการโดยชุมชน มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมด้านวิชาการและวิชาชีพ ตามหลักสูตรที่สอดคล้องและตั้งอยู่บนฐานความต้องการและปัญหาที่แท้จริงของชุมชน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน เติบโตเต็มช่องทางทางการศึกษาในปัจจุบันให้สมบูรณ์ และเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งให้แก่ประชาชน

2. วางระบบการดำเนินงาน

2.1 การบริหารจัดการ เป็นการบริหารโดยชุมชนเพื่อชุมชนในรูปของสภาวิทยาลัยชุมชนที่มีจำนวนไม่เกิน 19 คน องค์กรประกอบด้วยผู้แทนจากภาคชุมชน เอกชน และภาครัฐ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการศึกษาและผู้ที่มีอุดมการณ์และรักท้องถิ่น สภาวิทยาลัยชุมชนมีสถานะเป็นกรรมการบริหาร

2.2 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดจากความต้องการและปัญหาที่แท้จริงของชุมชน โดยการศึกษาจากสภาพจริงของชุมชนด้วยวิธีการที่หลากหลาย นำมากำหนดเป็นหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนได้อย่างรวดเร็ว และปรับเปลี่ยนได้ง่าย เมื่อหมดความต้องการหรือมีความต้องการใหม่เกิดขึ้น

2.3 ระบบงาน ประกอบด้วย

2.3.1 สถานที่ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

(1) สถาบันหลักที่เป็นที่ตั้งของสำนักงาน ศูนย์วิทยบริการ และห้องเรียนสำหรับจัดการเรียนการสอนบางส่วน

(2) หน่วยจัดการศึกษาที่เป็นห้องเรียน ใช้จากสถานศึกษาอื่น สถาน ที่ราชการ เอกชน วัด อบต. และอื่น ๆ ตามความพร้อม โดยมีเป้าหมายให้กระจายลงถึงทุกตำบล เพื่อให้ผู้เรียนสะดวกในการเรียนมากที่สุด

2.3.2 ผู้สอน เป็นอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น และในอนาคตมีแผนจะใช้ระบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีประกอบมากขึ้น

3. กลุ่มเป้าหมายผู้เรียน

(1) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จบใหม่และตกค้างสะสมมาโดยตลอดที่ไม่สามารถเรียนต่ออุดมศึกษาได้ในระบบการศึกษาปกติกว่าร้อยละ 60 ทั้งประเทศ ด้วยสาเหตุความไม่พร้อม เช่น ความยากจน ความจำเป็นต้องประกอบอาชีพในพื้นที่ ผู้กำลังทำงาน เป็นต้น

(2) ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับหรือไม่สำเร็จการศึกษาหรือกำลังแรงงานที่ต้องการพัฒนาทักษะอาชีพหรือทักษะชีวิตเพิ่มเติม หรือผู้เกษียณงานแล้ว

4. การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน

(1) ใช้หลักการจัดตั้ง

- กระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกชั้นตอน
- ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งของภาครัฐ เอกชน และชุมชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยในระยะแรกไม่มีการก่อสร้างสถานศึกษาใหม่

- จัดระบบเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม

(2) การจัดตั้ง กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้จัดตั้งใน 10 จังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษาได้แก่ แม่ฮ่องสอน ตาก พิจิตร หนองบัวลำภู มุกดาหาร บุรีรัมย์ อุทัยธานี สระแก้ว ระนอง และนราธิวาส โดยมอบให้คณะกรรมการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ให้เลือกสถานศึกษาที่มีศักยภาพเพียงพอจังหวัดละ 1 แห่ง เป็นวิทยาลัยชุมชนแม่ข่ายซึ่งเป็นสถาบันหลักและสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเป็นหน่วยจัดการศึกษา

ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งสถานศึกษาที่ได้รับเลือกให้เป็นวิทยาลัยชุมชนโดยให้ทำภารกิจเดิมควบคู่กับภารกิจวิทยาลัยชุมชน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค 1 แห่ง วิทยาลัยการอาชีพ 2 แห่ง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด 6 แห่ง และศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดน 1 แห่ง

5. การดำเนินงาน

5.1 ด้านหลักสูตรและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรอนุปริญญาสำหรับวิทยาลัยชุมชนได้รับอนุมัติและประกาศใช้แล้วจำนวน 26 โปรแกรมวิชา ซึ่งเปิดสอนแล้ว 13 โปรแกรมวิชาประกอบด้วย โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ วิชาการพัฒนาชุมชน วิชาการปกครองท้องถิ่น วิชาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว วิชาการจัดการทั่วไป วิชาการบัญชี วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิชาพาณิชย อีเล็กทรอนิกส์ วิชาเทคโนโลยีการผลิตปศุสัตว์ วิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเกษตร วิชาเทคโนโลยี ไฟฟ้ากำลัง วิชาเทคโนโลยีรถยนต์ และเปิดสอนเพิ่มเติมเมื่อชุมชนต้องการ ทั้งนี้โปรแกรมวิชาศิลปะ ช่างไทยโบราณ (ช่างสิบหมู่) วารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ ศิลปะการสื่อสารและการโฆษณา ธุรกิจการเกษตร การแพทย์แผนไทยประยุกต์ ผ้าและเครื่องแต่งกายศิลปประดิษฐ์ เทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีการเกษตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เทคโนโลยีการจัดระบบสารสนเทศ และเศรษฐศาสตร์สหกรณ์

กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

- ปรับปรุงหลักสูตรอนุปริญญาโปรแกรมการปกครองท้องถิ่นสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชนให้เหมาะสมกับบริบทในชุมชน
- จัดทำแผนการสอนตามหลักสูตรวิทยาลัยชุมชนระดับอนุปริญญา พุทธศักราช 2545 ซึ่งเป็นแผนการสอนรายวิชาในทุกหลักสูตรที่เปิดสอน
- คัดเลือกสื่อการเรียนการสอน โดยระดมผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาหรือโปรแกรมวิชามาดำเนินการคัดเลือกเพื่อให้วิทยาลัยมีสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ
- จัดส่งประธานโปรแกรมวิชาทุกวิทยาลัยเข้ารับการฝึกอบรม ณ ประเทศออสเตรเลีย
- จัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนของวิทยาลัยชุมชน
- พัฒนาและรวบรวมหลักสูตรระยะสั้นกว่า 300 หลักสูตร เพื่อให้วิทยาลัยชุมชนนำไปปรับใช้
- จัดทำคู่มือการดำเนินงานหลักสูตรระยะสั้น บรรจุแนวทางครบวงจรของการจัดการหลักสูตรระยะสั้น ตลอดจนแนวดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับเครือข่ายที่ร่วมจัดการศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Library and Information Center, NIDA

- จัดทำคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิไปติดตามการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิทยาลัยชุมชน

5.2 ด้านการเรียนการสอน วิทยาลัยชุมชนได้เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ปัจจุบันมีนักศึกษา 3 กลุ่ม คือ

(1) หลักสูตรอนุปริญญา จำนวน 13 โปรแกรม นักศึกษา 6,005 คน คิดเป็นร้อยละ 200.16 ของแผนที่กำหนดในปีงบประมาณ 2546 จำนวน 3,000 คน โปรแกรมที่มีนักศึกษามาก 5 อันดับ คือ การปกครองท้องถิ่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การพัฒนาชุมชน การศึกษาปฐมวัยและการจัดการทั่วไป ทั้งนี้ผู้เรียนร้อยละ 70 ประกอบอาชีพแล้วอยู่ในชุมชนและขาดโอกาสศึกษาต่อสะสมมีอายุระหว่าง 18-71 ปี

(2) หลักสูตรระยะสั้น จัดบริการฝึกอบรมอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ในปี 2546 ได้จำนวน 16,739 คน คิดเป็นร้อยละ 167.39 ของแผนที่กำหนดจำนวน 10,000 คน

จำนวนนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญาและระยะสั้น จำแนกแต่ละวิทยาลัยชุมชน

ลำดับ	วิทยาลัยชุมชน รวมทั้งสิ้น	หลักสูตรอนุปริญญา	หลักสูตรระยะสั้น
		6,005	16,739
1.	แม่ฮ่องสอน	531	1,891
2.	พิจิตร	538	1,891
3.	ตาก	607	1,354
4.	บุรีรัมย์	841	1,711
5.	มุกดาหาร	497	2,705
6.	หนองบัวลำภู	407	1,290
7.	สระแก้ว	524	1,909
8.	อุทัยธานี	571	985
9.	ระนอง	540	1,134
10.	นราธิวาส	950	1,801

จำนวนนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา 5 อันดับแรกเรียงตามลำดับ

1.	การปกครองท้องถิ่น	1,863 คน
2.	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	1,254 คน
3.	การพัฒนาชุมชน	758 คน
4.	การศึกษาปฐมวัย	611 คน
5.	การจัดการทั่วไป	469 คน

5.3 ด้านกฎหมาย ได้มีกฎหมายรองรับการดำเนินงานโดย

(1) พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 22 (5) กำหนดให้มีการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชน โดยรายละเอียดให้กำหนดในกฎกระทรวง

(2) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ พ.ศ.2546 กำหนดให้มีสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน เป็นส่วนราชการหนึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(3) กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 15 ตุลาคม 2546

5.4 การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการบริหารงานของชุมชน

ได้สร้างระบบการบริหารในรูปองค์คณะบุคคลที่เป็นคณะกรรมการบริหารซึ่งประกอบด้วยทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งนี้ ได้สร้างความเข้าใจและปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ให้แก่กรรมการในการบริหารงานรูปองค์คณะบุคคลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุม การสัมมนากลุ่มย่อยการศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ โดยศึกษาดูงานการบริหารวิทยาลัยชุมชน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

5.5 การสร้างเครือข่ายพันธมิตรวิทยาลัยชุมชน

ในระยะแรกมีการลงนามความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา คือ สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อการศึกษาต่อเนื่อง นอกจากนี้มีการเชื่อมโยงกับสถานศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิทยาลัยชุมชน ตลอดจนมีการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนการดำเนินงานและการพัฒนาบุคลากรวิทยาลัยชุมชน บุคคลในชุมชนคณะกรรมการบริหารงานวิทยาลัยชุมชนโดยเฉพาะส่วนจังหวัด ได้รับการพัฒนาศึกษาดูงานต่างประเทศ เครือข่ายพันธมิตรวิทยาลัยชุมชน ประกอบด้วยสถานศึกษา สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานสถานประกอบการ องค์กร ภาครัฐ เอกชน และชุมชนในประเทศไทย สถาบันคีนันแห่งเอเชีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาและสถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยภายใต้โครงการ East-West Community College และโครงการ Thai-US Consortium for Community College Partnership รวมทั้งประเทศออสเตรเลีย และอื่น ๆ

5.6 ด้านหน่วยงานดำเนินการ

(1) สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน ซึ่งเดิมตั้งเป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ปี 2544 ทำหน้าที่ดำเนินงานโครงการ ประสาน และเป็นหน่วยกลางในการจัดตั้งและสนับสนุนวิทยาลัยชุมชน ปัจจุบันมาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีกรอบอัตรากำลัง 45 อัตรา มีผู้ปฏิบัติงานเป็นข้าราชการช่วยราชการ 7 คน และอยู่ระหว่างการจัดตัดโอนบุคลากรจากสังกัดต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการในเบื้องต้นรวม 26 คน

(2) วิทยาลัยชุมชน ได้รับอัตราข้าราชการครูสำหรับบรรจุใน 10 วิทยาลัย จำนวน 160 อัตรา อยู่ระหว่างกระบวนการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง

5.7 ด้านงบประมาณที่ได้รับ

ปีงบประมาณ 2545	จำนวน	50	ล้านบาท
ปีงบประมาณ 2546	จำนวน	200	ล้านบาท
ปีงบประมาณ 2547	จำนวน	218.726	ล้านบาท

5.8 การขยายการจัดตั้ง

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ขยายการจัดตั้งวิทยาลัยในปี 2547 จำนวน 4 แห่ง และในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง

6. การตอบรับจากชุมชน

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้รับการตอบรับจากประชาชนสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มกรรมการที่มาจากชุมชน จากภาคธุรกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคราชการ ผู้บริหารผู้สอนซึ่งมาจากหลายอาชีพและผู้เรียนที่ส่วนใหญ่ขาดโอกาสทางการศึกษาด้วยเหตุผล ดังนี้

1) เป็นระบบการศึกษาที่บริหารจัดการโดยประชาชน ในรูปของสภาวิทยาลัยชุมชน ซึ่งเป็นกรรมการบริหาร มีบทบาทการตัดสินใจเพื่อออกแบบการศึกษาให้ชุมชนของตนเองสูงอย่างไม่เคยมีมาก่อนในระบบการศึกษาปกติ

2) เป็นองค์กรสำคัญของชุมชนที่มีระบบชัดเจนในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาที่มาจากทุกภาคส่วนของสังคม มีการปรับกระบวนการ วัฒนธรรมในการทำงาน ใช้แนวทางการพัฒนาจิตเป็นหลักในการทำงานร่วมกัน เพื่อรวมพลังใจ จิตวิญญาณ และพลังขับเคลื่อนงานให้สำเร็จตลอดจนมีกระบวนการจัดการศึกษาที่ชัดเจน ในการเติมเต็มส่วนที่ขาดของสังคมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แนวทางการปฏิรูปการศึกษาและแนวทาง การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3) เป็นองค์กรที่ดำเนินการโดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งให้ผู้นขาดโอกาสในชุมชนได้ศึกษาและพัฒนาอาชีพที่ต้องการ ตลอดจนเป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนในการรองรับโครงการของรัฐบาล เช่น กองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการแก้ปัญหาของชุมชนได้อย่างตรงเป้าหมายและยั่งยืน

4) วิทยาลัยชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนโดยการพัฒนาคนเพื่อให้ไปพัฒนาชุมชนของตนเอง

สัมมนาพิจารณาพิพากษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดการสัมมนาพิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับร่างกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 (ครั้งที่ 1) โดยมี ผศ.จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยพร้อมด้วยผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์และผู้แทน จากสถาบัน/มหาวิทยาลัยเอกชน เข้าร่วมสัมมนาพิจารณาพิพากษา เป็นจำนวนกว่า 300 คน ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ เมื่อเร็ว ๆ นี้

บริการข่าวสารด้านการอุดมศึกษา

อนุสารอุดมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลและ
ความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

นำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหว ในแวดวงอุดมศึกษาไทย
ติดตามอ่านได้ที่ <http://www.mua.go.th/PRWEB/index.htm>

<http://www.mua.go.th>

เว็บไซต์เดิมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการอุดมศึกษา และเผยแพร่ภารกิจ/กิจกรรมของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในสังกัดรวม 135 แห่ง แก่ประชาชนทั่วไป

อนุสารอุดมศึกษา จัดทำโดย : ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กทม. 10401
โทรศัพท์ 0-2354-5603, 0-2354-5500 ต่อ 611 โทรสาร. 0-2354-5603
E-mail : pr_mua@hotmail.com

